

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

17. juli 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — artikel 4, stk. 5 — national lovgivning, hvorefter referencepersonen og dennes ægtefælle skal være fyldt 21 år på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning om familiesammenføring — overensstemmende fortolkning«

I sag C-338/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) ved afgørelse af 29. maj 2013, indgået til Domstolen den 20. juni 2013, i sagen:

Marjan Noorzia

mod

Bundesministerin für Inneres,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot og A. Arabadjiev,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: A. Calot Escobar,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Marjan Noorzia ved Rechtsanwalt L. Binder
- den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget
- den græske regering ved M. Michelogiannaki, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved M. Condou-Durande og W. Bogensberger, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 30. april 2014,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, stk. 5, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Marjan Noorzia og Bundesministerin für Inneres (forbundsindenrigsministeren, herefter »Bundesministerin«) vedrørende sidstnævntes afslag på Marjan Noorzias ansøgning om etableringstilladelse med henblik på familiesammenføring.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Artikel 4 i direktiv 2003/86 bestemmer:
»1. Hvis betingelserne i kapitel IV og artikel 16 er opfyldt, tillader medlemsstaterne i henhold til dette direktiv indrejse og ophold for følgende familiemedlemmer:

a) referencepersonens ægtefælle

[...]

5. For at sikre bedre integration og forhindre tvangsægteskaber kan medlemsstaterne kræve, at referencepersonen og dennes ægtefælle som et minimum skal være over en bestemt alder, dog højst 21 år, før ægtefællen kan sammenføres med vedkommende.

[...]«

Østrigsk ret 4 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at tvisten i hovedsagen er reguleret ved Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz (lov om etablering og ophold, BGBl. I, nr. 100/2005, herefter »NAG«), der trådte i kraft den 1. januar 2006.

- 5 I den affattelse, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen (BGBl. I, nr. 111/2010), bestemmer NAG's § 46, stk. 4, at tredjelandstatsborgeres familiemedlemmer på visse betingelser kan meddeles en etableringstilladelse.
- 6 NAG's § 2, stk. 1, nr. 9, definerer begrebet »familiemedlem« som følger:

»Ved et familiemedlem forstås: ægtefælle eller mindreårigt ugift barn, herunder adoptiv- eller stedbarn (kernefamilie). Dette gælder endvidere også for registrerede partnere. Ægtefæller og registrerede partnere skal være fyldt 21 år, når ansøgningen indgives. I tilfælde af et ægteskab med flere ægtefæller, hvor én ægtefælle allerede bor sammen med referencepersonen på forbundsområdet, anses de øvrige ægtefæller ikke for berettigede familiemedlemmer med henblik på at opnå opholdstilladelse.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 7 Marjan Noorzia, der er født den 1. januar 1989, er en afghansk statsborger, som den 3. september 2010 indgav en ansøgning om etableringstilladelse med henblik på familiesammenføring med sin mand, der er født den 1. januar 1990 og ligeledes er afghansk statsborger, og som er bosat i Østrig.

- 8 Bundesministerin gav ved afgørelse af 9. marts 2011 afslag på ansøgningen med den begrundelse, at selv om Marjan Noorzias mand var fyldt 21 år den 1. januar 2011, var han på det tidspunkt, hvor ansøgningen blev indgivet til den østrigske ambassade i Islamabad (Pakistan), endnu ikke fyldt 21 år, og at en særlig betingelse for familiesammenføring derfor ikke var opfyldt.
- 9 Bundesministerin gjorde gældende, at kravet om at være over 21 år på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen er i overensstemmelse med direktiv 2003/86.
- 10 Den forelæggende ret, ved hvilken Marjan Noorzia har anlagt sag til prøvelse af Bundesministerins afgørelse, er af den opfattelse, at det ikke fremgår klart af artikel 4, stk. 5, i direktiv 2003/86, hvilket tidspunkt der er afgørende for bedømmelsen af, om kravet om en minimumsalder på 21 år, som er fastsat i bestemmelsen, er opfyldt.
- 11 På denne baggrund har Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 4, stk. 5, i [direktiv 2003/86] fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse [i national ret], som indebærer, at ægtefæller og registrerede partnere skal være fyldt 21 år allerede på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning for at anses for familiemedlemmer, der er omfattet af retten til familiesammenføring?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 12 Indledningsvis bemærkes, at for at sikre bedre integration og forhindre tvangsægteskaber må medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 5, i direktiv 2003/86 fastsætte en minimumsalder på højst 21 år, som referencepersonen og dennes ægtefælle skal have, før ægtefællen kan sammenføres med referencepersonen.
- 13 For så vidt som denne bestemmelse imidlertid ikke definerer, hvilket tidspunkt de nationale myndigheder skal lægge til grund ved fastlæggelsen af, om dette krav om en minimumsalder er opfyldt, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4, stk. 5, i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ægtefæller og registrerede partnere allerede på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning skal være fyldt 21 år for at kunne anses for at være familiemedlemmer, der kan familiesammenføres.
- 14 I denne forbindelse bemærkes, at eftersom EU-lovgiver ikke nærmere har angivet, om de nationale myndigheder ved fastlæggelsen af, om kravet om en minimumsalder er opfyldt, skal lægge tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om familiesammenføring eller tidspunktet, hvor der træffes afgørelse om denne ansøgning, til grund, har EU-lovgiver ønsket at overlade medlemsstaterne en skønsmargen med forbehold for, at der ikke herved gribes negativt ind i EU-rettens effektive virkning.
- 15 I denne forbindelse bemærkes, at den minimumsalder, som medlemsstaterne fastsætter i medfør af artikel 4, stk. 5, i direktiv 2003/86, i sidste ende svarer til den alder, hvor en person ifølge den omhandlede medlemsstat anses for at være tilstrækkeligt moden til ikke blot at nægte at indgå et tvangsægteskab, men også til frivilligt at vælge at bosætte sig i et andet land med sin ægtefælle med henblik på at føre et familieliv med denne og integrere sig dér.
- 16 I lyset heraf bemærkes, at en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det kræves, at referencepersonen og dennes ægtefælle har nået den påkrævede minimumsalder på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, hverken hindrer udøvelsen af retten til familiesammenføring eller gør den uforholdsmæssigt vanskelig. En sådan foranstaltning bringer heller ikke formålet om at forhindre tvangsægteskaber i fare, idet den giver grundlag for en formodning om, at det som følge af en øget

modenhed er mindre enkelt at påvirke de berørte til at indgå et tvangsægteskab og til at acceptere familiesammenføring, hvis det er et krav, at de er fyldt 21 år allerede på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, end hvis de var under 21 år på dette tidspunkt.

- 17 Den omstændighed, at tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om familiesammenføring lægges til grund med henblik på at fastlægge, om kravet om minimumsalder er opfyldt, er desuden i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet og retssikkerhedsprincippet.
- 18 Som den østrigske regering har anført, gør kriteriet vedrørende tidspunktet for indgivelse af ansøgningen det nemlig muligt at sikre, at alle ansøgere, som i kronologisk henseende befinder sig i samme situation, behandles lige, idet det sikres, at spørgsmålet om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes, hovedsageligt afhænger af omstændigheder, som kan tilregnes ansøgeren og ikke myndighederne, såsom ansøgningens sagsbehandlingstid.
- 19 Henset til de ovenstående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 4, stk. 5, i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ægtefæller og registrerede partnere allerede på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning skal være fyldt 21 år for at kunne anses for at være familiemedlemmer, der kan familiesammenføres.

Sagens omkostninger

- 20 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 4, stk. 5, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ægtefæller og registrerede partnere allerede på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning skal være fyldt 21 år for at kunne anses for at være familiemedlemmer, der kan familiesammenføres.

Underskrifter